

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

83. An beneficia manualia dicantur verè vacare, possintque resignari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

3. Respondeo tertio: quod si tamen Papa, ex hoc nimirum jure concursus & proprio simpliciter conferens, seculari conferret tale beneficium, sciens ejus naturam, censetur ejus statum voluisse: pro ea vice invertere, & in perpetuum, hoc est, pro toto ejus vitæ tempore ei conferre. Lott, n. 60. citans Rebuff. loc. cit. n. 335.

Questio 80. Num igitur beneficium manuale ex certa scientiâ & declaratione collatum à Papa alicui in perpetuum, fiat dein, mutata natura, perpetuum?

Respondeo negativè: sed cum primùm vacaverit per mortem vel resignationem, reddi rursus amovibile, sicut erat prius; cum Papa sic illud conferens non mutet naturam beneficii absolute, sed solum suspendat pro vitâ beneficiarii revocationem. Rebuff. loc. cit. n. 279. Selv. p. 3. q. 11. n. 131. & alii, quos refert Sanch. nu. 141. apud Castrop. n. 15.

Questio 81. Num ergo etiam, dum Papa sic in perpetuum, sive jure devoluto, sive proprio, sive vi reservationis confert tale beneficium aliis manuale, regulari, possit adhuc Superior regularis propter crimen aliquod illud auferre provisò?

Respondeo: id eum posse juridicè procedendo, citra tamen quæstionem aliquam cadentem super validitate aut injustitia gratiæ Apostolicæ. Felin. incit. c. cum tuas. n. 4. citans alios. Abb. consil. 25. n. 2. apud Lott, n. 62. iis consentientem, & n. 63. addentem; id etiam tenere in seculari; nimirum posse etiam hunc provisum à Papa ob superveniens delictum per Episcopum deponi; cum reatus tollat privilegium juxta Bald. in presente materia. ad c. illud. de major. & obed. n. 2.

Questio 82. An beneficium manuale revocetur per mortem concedentis?

Respondeo negativè: quia mors non revocat voluntatem præexistentem juxta c. si delegatus. de off. deleg. in 6. Abb. in c. fin. de precat. n. 6. Rebuff. loc. cit. n. 276. Sanch. n. 118. & alii apud Castrop. n. 16. qui tamen ait, secus esse, si beneficium concessum ad beneplacitum concedentis; eò quòd tum beneficium, concedente mortuo, non amoveatur per revocationem, sed per temporis impletionem, quo fuit concessum; fuisse enim concessum, dum conferens beneplacitum haberet, quòd beneplacitum morte illius finiatur, & cesset juxta c. si gratiosè. de rescript. in 6. citans pro hoc Sanch. & Gonz.

Questio 83. An beneficia manualia dicantur verè vacare, possintque resignari?

Respondet affirmativè Lott, l. i. q. 7. n. 16. citans pro hoc præter Gl. & Rotam Gonz. ad reg. de mensibus. gl. 5. §. 6. n. 14. è contrà sentit Card. de Luca. de benef. D. 97. n. 18. cum non dentur in titulum, seu titulum verum non habeant, (quavis Corr. l. i. c. 6. n. 281. dicat, posse conferri in titulum, nempe amovibilem) non posse dici vacare

& conferri, intelligendo hoc de vacatione vera & propria ad effectus juris, illum præsertim reservationis vel affectionis; posse nihilominus largo modo dici vacare per mortem naturalem vel civilem, vel per remotionem.

Questio 84. Pro clausula hujus materiae de manualitate beneficiorum, num beneficia verè manualia, seu ad nutum removibilia, sint verè beneficia?

Respondeo: præter ea & juxta ea, quæ dicta sunt c. precedente ad quæstionem. 4. de perpetuitate, dici posse & esse verè beneficia. Garc. p. i. c. 2. n. 77. citans Paris. & c. Lott. loc. cit. dum dicitur perpetuitatem illam beneficio essentialem non respicere connexionem stabilem inter beneficium & beneficiatum, ut docere visi Gamb. de off. leg. l. 4. n. 11. Gonz. & alii apud Lott. loc. cit. n. 14. sed connexionem oneris & illius, ut ita dicam, emolumentum recompenfativi, quod onus correspondensque ei jus omninò idem habent pro tempore obtinentes ea, ac obtinentes cetera beneficia in perpetuum. Lott. ibidem. n. 15. Sed neque simplex remotio & manualitas est contra naturam beneficii, sed remotio temeraria, & quæ procedit à laicis, eorumque puro arbitrio. Lott. n. 17. & seq. unde & Capellaniam ex dispositione testatoris conferibilem & amovibilem ad nutum patroni laici sine ulla causa legitima, dicit n. 21. non esse beneficium Ecclesiasticum, nisi æquivocè tantum; quin etiam, revocabilitas illa ad nutum non impedit, quò minus dicantur collata in perpetuum; cum perpetuitas hæc spectetur in potentia tantum, quatenus non providentur ad tempus certum & præfinitum, ut bene declarat Federicus de Senis. Vitalin. Selv. p. 3. q. 68. n. 3. & 4. Azor. p. 2. l. 3. c. 16. q. 12. quos citat Lott. n. 20. Neque denique obstat, quòd in iis locum non habeant regula de annuali & triennali possessione, sicut in ceteris beneficiis juxta Gonz. loc. cit. n. 9. aut etiam reservario; Peculiaris enim hujus res est ratio omnino non concernens substantiam beneficii Ecclesiastici. Lott. n. 22. & 23. prioris quidem, quòd Superiori, ad quem spectat revocatio, nullum currit tempus, ex quo illa in ejus arbitrio posita est. Mandos. ad reg. de annali. q. 3. 4. & 5. Lott. n. 25. Posterioris verò, quòd revocationes ideo fiant, ut Papa ipse provideat efficaciter, ita ut gratia ejus non frustreretur, sed daret, adeòque præsumptâ hæc mente Pontificis, qua vult beneficium à se profectum manere juxta c. decret. de reg. juris in 6. tales reservationes generales se non extendunt ad manualia, ne is, ad quem spectat jus revocandi, revocando reddat inutilem provisionem Apostolicam; Papa enim, ut dictum, non intendit mutare naturam beneficii. Lott. num. 23. citans Calder. consil. 26. de præbendis.

*

..